

petale de vis

Paparuz

mereu sunt uimit
de cum îți poți urca tu scările de-a-ndăratelea
mai repede
decât toate contemporanele planetare la un loc
și caut inutil răspunsuri
în galaxia întrebărilor
iar uneori mă gândesc cu tristețe
că voi pierde iar mântuirea
pentru că ți-am dezechilibrat fără intenție
puțin tocurile spre nirvana
rămân un voyeur exilat
stigmatizat
ca un eunuc
mirosind a credințe amestecate
cu virginitatea ta îngerească
blazon
sculptată pe inimă
în așteptarea minunatei întâmplări prorocite
sunt buimac îți spuneam
de uluire
dar tu urci mai departe înapoi
privind înainte
și mă tem că m-ai putea face în curând
chiar fără să știu
mai fericit decât aș putea suporta
sunt pe urmele tale